

[Kaj Hansen]

nemføre dette forslag nu for at opfylde vores EF-forpligtelser, sagde ministeren: Nej, det er det ikke. Han sagde, at der ingen provenumæssig begrundelse er i forhold til EF.

Her ser man altså, at vi er mere villige end bureaukraterne i Bruxelles, og man prøver i virkeligheden at give befolkningen den opfattelse, at når vi nu inden ret længe får moms på tjenesteydelser, skyldes det et direktiv fra EF. Men det passer jo ikke. Selv om ministeren siger, det er meget vanskeligt at skønne over dette provenu, siger han forsigtigt selv, at det nok vil dreje sig om 200 mill. kr.; men det bliver nok 300 mill. kr., måske mere, når man får regnet rigtigt efter. Det betyder altså en forbrugsbegrænsning på 300 mill. kr. inden for tjenesteydelser i dette land, og det er da ganske givet, at det vil medføre øget arbejdsløshed, først og fremmest inden for de områder, hvor tjenesteydelserne iværksættes. Kan det så være rigtigt i denne situation at fremskynde dette direktiv og forøge arbejdsløsheden, når vi ikke engang nu er forpligtet til det, fordi andre lande slet ikke er nået så vidt i deres overvejelser, som regeringen tilsyneladende er her?

Hertil kommer så de store administrative vanskeligheder. Ifølge en oversigt over de ting, der er behandlet i udvalget, drejer det sig om danseskoler, helsesport, musikpædagoger, stoftryk, rideskoler, køreskoler, privatundervisning, markedsanalysevirksomhed, slægtsforskning, hotel og camping, husbondafløsning, marketenderier, pengeinstitutter, banker, bankbokse, parkeringshuse og mange andre ting. På en række af disse områder bliver der selvfølgelig mange administrative vanskeligheder, og hertil kommer, at der er spørgsmål, man slet ikke ved hvordan det vil gå med. Det skal så afgøres i et nævn, hvordan denne lov til sin tid skal forstås inden for de forskellige områder.

Jeg vil da også gerne sige til de socialdemokratiske medlemmer, der tidligere har vist, at de ikke var så begejstrede for EF, og også ved visse lejligheder har tilkendegivet det ved at stemme imod en EF-lov, at her er en god lejlighed, for ikke alene kan man tilkendegive sin modstand imod dette direktiv og dette bureaukrati i Bruxelles, men man kan faktisk også være med til at redde nogle arbejdspladser, og det skulle også tælle i denne forbindelse.

Vi går ind for ændringsforslag nr. 2, fordi det er en mildnelse på nogle områder, og vi går ind for underændringsforslaget til ændringsforslag nr. 7, fordi det udskyder lovens ikrafttræden til 1. januar 1979. Vi ser den gerne udskudt så længe som overhovedet muligt, og vi så den helst bortfalde. De øvrige ændringsforslag vil vi ikke blande os i, dem vil vi undlade at stemme til.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal nøjes med at tage stilling til de stillede ændringsforslag. Ændringsforslagene gør som helhed lovforslaget bedre, hvorfor vi stemmer for dem. Dog må jeg selvfølgelig sige, at efter at jeg har stillet ændringsforslag, er en forudsætning for, at vi stemmer for i alt fald nr. 2, at nr. 3 bliver nedstemt. Jeg er klar over, at det er det sidste augustforlig, der står bag lovforslaget uden dette af mig stillede ændringsforslag.

I øvrigt mener jeg selvfølgelig, at det ændringsforslag, jeg har stillet, er meget fornuftigt, og det har været meget omtalt i udvalget, at man sådan set ønskede, at undervisning og kulturaktiviteter skulle friholdes for momspålæg. Det, vi nu ønsker fra kristeligt folkepartis side, er, at undervisning og aktiviteter i det hele taget, som kan tilbydes fra det offentlige gennem fritidsloven og gennem visse institutioner, også friholdes i privat regi.

Det kan ikke være meningen, at man igenem en lov som denne, som i grunden skulle være af rent økonomisk art, skal være med til at drive aktiviteter på privat initiativ over til det offentlige, og det er det, der sker. Fritidsloven har på mange måder været med til at ødelægge foreningslivet og det fællesskab, som var her. De demokratiske processer, som her foregik, var af stor betydning for den demokratiske udvikling i vort samfund. Det er sådan set til dels blevet ødelagt, og nu ødelægger man de sidste rester ved at sige, at der kan være aktiviteter på det private område, som vi belægger med moms, men vel, så kan I bare komme over til det offentlige, så kan I få tilskuddet her. Ja men det er jo klart, at så er konkurrenceforholdene blevet endnu mere ulige, end de var førhen. Det er det, vi med ændringsforslaget har ønsket at modvirke. Vi siger simpelt hen: hvor det kan tilbydes på det offentliges regning, må det